

lige påvirkninger, svarer til den i afsnit I § 5, nr. 13, i forskrifter for fabriktilsynets virksomhed optagne regel — således som denne er ændret ved socialministeriets bekendtgørelse af 1. august 1943 — hvor efter tilsynet for hver enkelt virksomhed kan påbyde, at der under visse arbejder skal anvendes personlige beskyttelsesmidler, såsom masker, briller og handsker til værn imod sundhedsskadelig påvirkning af støv, gasarter, dampe, lys, hede, brændende, skoldende, ætsende eller andre for huden skadelige stoffer.

Den samme regel er i henhold til for nævnte bekendtgørelse optaget i enkelte regulativer.

Reglens anvendelse bør imidlertid ikke være afhængig af tilsynets påbud i hver enkelt tilfælde. Personlige beskyttelsesmidler skal anvendes, hvor det er nødvendigt at beskytte arbejderne mod sundhedsskadelige påvirkninger, og hvor dette ikke kan gøres på anden måde. De personlige beskyttelsesmidler skal nemlig kun tages i anvendelse som en *subsidiær* beskyttelsesforanstaltning, idet erfaringen viser, at brugen af disse beskyttelsesmidler ofte volder arbejderne ulemper, således at de kan være fristet til at undlade at bruge dem. I nogle tilfælde er sådanne beskyttelsesmidler dog ganske nødvendige, f. eks. hvor det er nødvendigt at betræde rum med giftige dampe. Undertiden kan der blive tale om samtidig at træffe visse forebyggende foranstaltninger og at anvende personlige beskyttelsesmidler. Bestemmelsen er ikke begrænset til alene at omfatte de udtrykkelige nævnte beskyttelsesmidler, men omfatter f. eks. i givet fald også hensigtsmæssig fodbeklædning.

Det foreslås, at udgifterne ved personlige beskyttelsesmidler skal afholdes af arbejdsgiveren som en driftsudgift. Der gennemføres ikke herved nogen ny regel, da dette allerede nu gælder ifølge de foran citerede bestemmelser i forskrifterne og regulativerne. Arbejdsgiverens forpligtelse omfatter ikke blot anskaffelsen af beskyttelsesmidler, men også disses forsvarlige vedligeholdelse.

Til nr. 23. Sovesteder. Det er efter den nugældende fabrikløvs tvivlsomt, om fabriktilsynet i medfør af den almindelige regel i lovens § 6 om arbejdssteders forsvarlige indretning er beføjet til, hvor arbejdsstedet er således beliggende, at arbejderne ikke uden videre kan skaffe sig ophold for natten, at forlange, at arbejdsgiveren skal sørge for forsvarlig indrettede sovesteder.

I nyere kommunale sundhedsvedtægter

vil der i almindelighed forefindes bestemmelser om sovesteder, men under hensyn til, at sådanne bestemmelser ikke findes overalt, må det anses for rimeligt i lovforslaget at optage en regel om pligt for arbejdsgiveren til, hvor det er nødvendigt, at fremskaffe forsvarlig indrettede sovesteder, særskilt for mænd og kvinder.

Til § 15.

Til stk. 1. Det er efter fabrikløven noget tvivlsomt, om fabriktilsynet kan forlange, at arbejde, der efter dets natur sædvanligvis foregår indendørs, ikke må foregå under åben himmel, men skal forlægges til egnede lokaler. I alt fald har man kun ment i medfør af fabrikløvens § 6 at kunne forbyde at anvende halvtage o. lign., hvis det efter arbejdets natur må anses for sundhedsfarligt at foretage pågældende arbejde i fri luft, og vedkommende embedslæge afgiver erklæring herom.

Selv hvor der ikke foreligger en egentlig sundhedsfare for arbejderne, bør et arbejde, der efter dets natur sædvanligvis foregår indendørs, imidlertid ikke, medmindre særlige forhold gør sig gældende, til skade for arbejderne kunne henlægges til regelmæssig udførelse under åben himmel. Lovforslaget indeholder derfor et forbud herimod. Der vil således intet være i vejen for at henlægge arbejdet under åben himmel, hvor dette kan ske uden skade for arbejderne, f. eks. således at man i godt vejr udfører værkstedsarbejde i fri luft.

Til stk. 2. Efter forholdets natur vil en række af de i § 14 nævnte bestemmelser ikke kunne finde anvendelse, når arbejdet foregår under åben himmel. Hvor talen er om åbne skure, halvtage el. lign., må kravene om loftshøjde og luftrum modificeres, og det samme gælder til en vis grad kravene til tag, vægge og lofter, ligesom en række af de øvrige krav enten slet ikke eller kun i begrænset omfang kan stilles. På den anden side er der visse sundhedsmæssige krav, som bør opfyldes også under sådanne forhold. Således bør arbejderne have adgang til drikkevand og vaskeindretninger, ligesom der bør anvises arbejderne steder, hvor de på passende måde kan opbevare de klædningsstykker, de ikke anvender under arbejdet, samt steder til indtagelse af måltider. Endvidere må der forefindes passende aftrædelsesrum. Det kan derhos være nødvendigt, at der til undgåelse af de under § 14, nr. 16, 18, 19 og 20 nævnte farer træffes passende foranstaltninger, eller at personlige beskyttelsesmidler bringes til anvendelse, jfr. § 14, nr. 22. Men dernæst vil det — til